

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС
и ОК на Отечествения фронт

ВЕЛИКО
ТЪРНЕВО

Брой 121 Четвъртък, 11 октомври 1973 г.

(3396)

Год. XXX

Цена 2 стотинки

Съвещание на окръжния партиен актив

Вчера във Велико Търново се състоя съвещание на окръжния партиен актив. Учасуваха членовете и кандидат-членовете на Окръжния комитет на БКП, членовете на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП, членовете на бюро на Окръжно то ръководство на БЗНС, членовете на извънкома на Окръжния народен съвет, членовете на бюро на Окръжния комитет на Отечествения фронт, на ОК на ДКМС и Окръжния съвет на Българските професионални съюзи, секретарите на градските, общински и заводските партийни комитети, директори на предприятия и ПАК — Горна Оряховица, председателите на АПК и ТКЗС, ръководители на горчешките организации и др.

Съвещанието бе открито и ръководено от секретаря на Окръжния комитет на БКП Христо Станев.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев запозна присъстващите с доклада на другаря Тодор Живков за международната дейност на Партията и държавата, изнесен на Юлския пленум на ЦК на БКП.

Изказаха се: Атанас Цекон, първи секретар на Районния комитет на БКП при ПАК — Горна Оряховица, Петко Кожухаров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Иван Великов, секретар на заводския комитет на БКП при химическия комбинат „Свилоза“ — Свищов, Стефан Христов, първи секретар на ГК на БКП — Паз

лики, и Драгун Драгнев, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС.

Всички те изразиха пълна подкрепа и го реко одобриха инициативите, последователната и настойчива дейност на Централния комитет на БКП, правителството на НРБ и лично на другаря Тодор Живков за принос на нашата партия и страна в разведвяването на международната обстановка и сплотяването на всички сили в борбата за мир и социализъм.

В заключение другарят Никола Василев направи анализ на резултатите от изпълнението на насрещния план за деветмесечие то на т. г. и подчерта, че сега реалният принос на всеки колектив, всеки комунист, всеки земеделец, комсомолец и отечественофронтеец се измерва с неговото активно участие в разкриването и оползотворяването на допълнителните резерви за изпълнението на насрещния план по всички показатели.

Другарят Василев изрази увереност, че под ръководството на Централния комитет на БКП окръжната партийна организация с още по-голям успех ще мобилизира сили и на всички трудови се за претворяване в живота решенията на Десетия конгрес на БКП за изграждане на развито социалистическо общество у нас.

Съвещанието прие поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

(Соб. инф.)

Мостостроители край Янтра

Велико Търново ще има нови четири моста. Те ще внесат не само облекчение в движението, но и нова красота на града.

На пръсти се броят градовете в Европа, които се гордеят със своите мостове — Ленинград, Будапеща, Белгия... Към тях в близките години ще бъде прибавен и великият Търновград. Шестата петилетка наред с много други ценни придобивки ще му остави и четири моста.

През последните години успешно се осъществява планът на Министърския съвет за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Но изграждането на едно толкова съвременно и улично съоръжение като подземята автострада, която е част от бъдещия панорамен път Русе — Велико Търново — Стара Загора, придобива национално значение. Въпреки това в паметта на хилядите туристи тя ще си остане неделима част от очарованието на старопрестолния град, както сега ни е трудно да си представим града без Стам Боловския мост. Откритието на този мост, откритието на един единствен магистрален път не е много голямо — около 5 километра. Но наистина е красиво оформен път с красиви форми, хармоничен с единственото по чара си месторазположение, ще бъде още един привлекателен път за стотиците хиляди наши и чужди туристи.

Неуморимите строители деннонощно изграждат двата новия тунела, успоредно на сегашните съществуващи и четири нови моста. Два от тях ще бъдат един от най-големите в страната, а новите тунели по габаритите си размери ще се наредят сред най-големите в Европа. Пътят, който ще минава по тях със своите красиви четири писти, ще отвори възможност за удобно и безопасно пътуване, а мостът, съпътняващ двата тунела, ще бъде още един любим място за дневна и вечерна разходка на Велико Търново. Но това е бъдеще, макар и близко.

Сега по работните площи на бъдещите мостове кипи един напрегатен труд, за който малко знаем. Работниците от „Мостово управление“ — район Велико Търново, с голямо усърдие, настойчивост и майсторство превъзпават творческите замисли на инженерите и конструкторите от „Пътпроект“ — София. Иван Мичев, ръководителя на района, изрази мнение, че засега най-добра възможност за четвъртият мост. Най-голям дял за това се пада на техническия ръководител Величко Валиков и на работниците от бригадите на Симеон Кацарски и Стойко Иванов. До края на годината и четирите моста трябва да бъдат готови за „горно“ строене. Затова сега бригадите са в състояние да работят бързо и качествено полагане на фундаментите и отливането на бетонните стълба на малка водата на Янтра.

В този ден на първи мост майсторите от бригадата на Сава Маринов работеха на 7-8 метра под равнището на реката. А един от устои

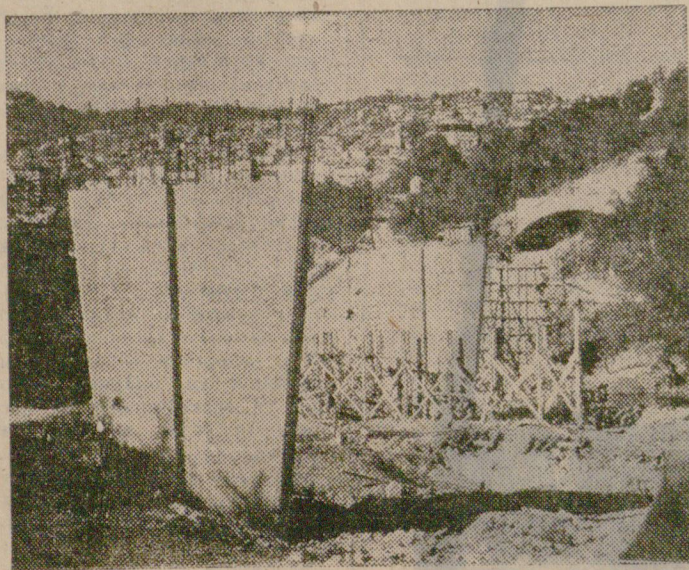
те на моста попада в средата на течението, което създава допълнителни трудности, въпреки предпазните шпунтови огради, дълбоките богуши и техниката. Мостостроителите Тодор Величков, Георги Михайлов, Петър Петков и бригадирът споделиха, че в отделни дни тук се работи на смети, без прекъсване. Това подчерта и Илия Иванова, чиято бригада правеше скелето за ригелите на стълбовете за четвъртият мост.

Мостостроителите край Янтра, въпреки крайно трудните условия, при които работят, изпълняват приетите графици за ускорено строителство. Хубаво е да се знае, че колективът на района във Велико Търново изгражда мостове в цяла Северна България. Не е трудно да си представим колко сили, енергия и умение се иска, за да се ръководят и направляват строително-монтажните работи по толкова много и разпръснати площи. Въпреки това планът за деветмесечното е преизпълнен, набират се темпове за презизпълнение на годишната задача, полагат се основите за новата строителна програма, която е удвоена.

Колективът на тези строители е изпълнен със съзнание, че мостовите, които изгражда, са забележителни творения, които ще останат като паметници на нашето време за бъдещите поколения. Издигнати от стоманобетонни елементи и облицовани с цветни мозайки, те не само ще облекчават движението, но и ще придават нова красота на старопрестолния град.

Михаил СТЕФАНОВ

Снимка: Петър ТАРАСЕНКО

Поглед към устоите на четвъртият мост

Вискозна целулоза за Япония

Колективът на химическия комбинат „Свилоза“ — Свищов се стреми бързо да усвои сложната технология на производството и да подобрява качеството на целулозата и щапелните влакна, за да отговори напълно на изискванията на текстилните у нас и в чужбина.

Към продукцията на Химкомбината вече проявяват интерес редица страни. На 6, 7 и 8 октомври бяха изпратени за Япония общо 500 тона вискозна целулоза от договорените за годината 1100 тона. За сръчното натоварване на вагоните упорито се гмурка десетките работници от товаро-разтоварната група при Химкомбината с отговорник — орденосецът Сюлейман Шариков.

До края на месеца ще бъде изпратена първата промишлена мостова вискозна целулоза за Швейцария.

Ангел СТОЯНОВ

Пред Деня на машиностроителя

Със силата на класата

При осемте от младежката бригада „Петър Топалов — Шмид“ в ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица. Какво означава да бъдеш строг спрямо себе си. В защита на работническата доблест

В градския комитет на Комсомола — Горна Оряховица ми казаха, че те са шло сериозна бригада, която никога не отстъпва от завоюваните позиции.

В завода се оказа, че този колектив е младежки в пълния смисъл на думата. И то мо зашото най-младият му член — Христо Крушев — 21 години — а „най-старият“ — Христо Бижев — на 27. Пещо друго, ярко и съвременно, но трудно забележимо на първ поглед определяше облика на бригадата.

Едни от младежите бяха обградили голямата монтаж на маса и съсредоточено изпълняваха операциите по монтажа на телефонните колачки (на снимката). Други подготвяха цуканите детайли край бормашините. И в движението им сякаш си бяха подали ръка точната пресметливост на старите опитни майстори и буйната, малко припнява надпревара, така характерна за младостта.

Отначал бригадите, младият комунист Петър Вачев, заговори за името на бригадата. Оказа се, че за четирима членове на младежкия колектив са от Кесарово, за негов патрон еднодушно бил избран героият от село Петър Топалов — Шмид, загинал през 1944 година, в навечерието на първия свободен ден.

Сега всички се стремят да бъдат достойни за това име. И не са се посрамвали. В отзивчивите им сърца намерили благоприятна почва всички почини и инициативи. Те били едни от първите в Горна Оряховица, които станали после дователи на героя на социалистическия труд Петър Брайков, приели и призова на кремиковските комсомолци. Сега на стената на цеха е окачен техният собствен кодекс за висока трудова и технологична дисциплина — от клик на инициативата на седемте бригади от силнотоковия завод „В. Коларов“ — София.

Той станал техен закон, тяхно неотменимо задължение. Зашото чрез него те са ми заставят себе си да уплътняват работното време, да пестят материали, да правят 100 на сто качествена продукция от първо представяне, да изискват един от друг социалистическо отношение към социалистическата собственост.

Няма по-голяма добродетел от тази, човек да бъде строг спрямо себе си. Затова всички еднодушно гласували мерките срещу не добросъвестните, срещу разхителите и лентяите. Да не им се дават карти за поchwka, да се пишат писма до семействата им, да се предават за понижаване в разред,

да се санкционира бригадирът, когато не може да създаде правилна организация на работата.

Ето я доблестта на класата, прерасла в гордост за тези младежи, станала тяхно верую. И още нещо — тук сред грозотата на метални преднапрежението на трудовите дейности се родила своя собствена инициатива. Те от правили призив към всички да се борят за завоюване на званието „Бригада — първенец за шестата петилетка“.

А това на практика означававало всички да се равняват по тях. Зашото те изработили условията за спечелване на това звание на базата на собствените си високи производствени резултати.

След всичко казано дотук някой може да се усъмни дали това не е само на кни-

Тревожен сигнал

БЕЗДЕЙСТВУВА ТЕХНИКА

Сега в комплексите и стопанствата е в пълен ход прибирането на царевицата. Благодарение на усилията на механизаторите, сравнително добрата организация и хубавото време всеки ден се жънат по 11 000 дка и досега е прибрана 64 на сто от тази култура.

С приближаването на крайния срок за завършване на есенната сеитба темпове на работата обаче трябва да се ускори, за да се даде възможност за навременна и качествена предсеитбена подготовка на освободените площи. За изпълнението на тази задача е необходимо пълно товарване на прибиращата техника, а и досега тя не се използва напълно.

В Ресен от 12 комбайна в последните дни са работили 8, в Павликени от 10 — 5, в Сухиндол от 7 — 2. Могат да се посочат и други подобни примери. Те по казват къде трябва да насочат своите усилия партийните стопански ръководства в тези последни, решаващи дни на есенната кампания.

Николай ВАСИЛЕВ

Четете на стр. 2

материали за Полтавска област, които подготви и изпрати специално за в. „Борба“ редакцията на в. „Зоря Полтавщини“.

Среща с пропагандисти

Традиция стана преди за почване на учебната година в Партията бюро на градския комитет на БКП в Горна Оряховица да се среща с пропагандистите от града. Такава среща се състоя във вторник. На нея присъстваха и Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на Партията.

Първият секретар на градския комитет на БКП Стоян Кочев запозна присъстващите с основните задачи, които сега решава градската партийна органи-

зация, с онези проблеми, които ще се осъществяват през близките години.

Другарката Маргарита Кемалова сърдечно приветства пропагандистите. Тя говори за неразривната връзка на идеологическата работа с обществената и стопанския живот, за упорития и всеотдаен труд на пропагандистите.

Стефан Самснев, секретар на градския комитет на Партията, прочете Указ на Държавния съвет на НРБ, с който за дълготрайна пропагандистка дейност се награждават с орден „Кирил и Методий“ — II степен Рачо Димов и Йордан Николов. Със същия орден — III степен се награждава Пенчо Пенчев.

На най-добрите пропагандисти бяха връчени и други награди.

Петър КАИШАНОВ

ПОЛЕЗЕН РАЗГОВОР

Вчера във Велико Търново се състоя съвещание с участието на председателите на градските и общинските народни съвети, председателите на градските и общинските комитети на Отечествения фронт и секретарите на градските и общинските комитети на Комсомола. В съвещанието взеха участие председател на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов, председател на Окръжния фронт Тодор Попов и първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Драгун Драгнев.

Зам.-председателят на Окръжния народен съвет Илия Петко Василев запозна присъстващите с проблемите и бъдещите задачи по осъществяването, благоустрояването и хигиенизирането на се лищата в окръга.

Другарят Тодор Попов говори за изключителното значение, което правителството отдава на личното животно и перспективите на този проблем в окръга.

По повдигнатите въпроси станаха оживени разисквания.

(Соб. инф.)

Напрегнати дни

Насягнали усилен гроздобер. Наред с продължаващия износ, всеки ден се бегат и предават и хиляди тонове винено грозде. Добре е организирана работата в аграрно-промишления комплекс „Росница“ в Павликени, който е дал досега на преработвателните предприятия 7100 т. За пример е кооперативът в Каранеи, който изпълнява със своя план 60 на сто. В същото време при план 700, стопанството в Долна Оряховица е предало само 65 т вино грозде, а това в Обединение при план 425 т — едва 59.

Кооператорите използват хубавото време и за дообирване на доматите. Всекидневно се берат по 350 т, половината от които в ПАК — Горна Оряховица. Въпреки че презизлявява своя план с 1200 т, всеки ден прав дава по 40 т и аграрно-промишленият комплекс „Росница“.

(Соб. инф.)

Усилена сеитба

След изпълнението на посевния план за есемека в средата на миналата седмица, усилията на селскостопанските труженници от окръга са съсредоточени към сеитбата на пшеницата. Създадени са усилия тя да завърши в най-благоприятните агротехнически срокове. Досега са засети повече от половината от предвидените площи, а стопанствата в Горна Судена, Килифарово, Полски Сеновец са още по-напред.

В борбата за високо качество активно се включват и специалистите, под чието не посредствено ръководство се осъществява работата. Стремелите се всеки ден да се засят не по 20 000, колкото досега, а по 30 000 дка, една задача, за чието изпълнение има достатъчно сили.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Снимка: Иван РУСКОВ

Хроника

ПЛЕНУМ на градския комитет на Отечествения фронт за популяризирането и утвърждаването на новите граждански и трудови ритуали се състоя вчера в Горна Оряховица.

МУЗИКАЛНА ВЕЧЕР, посветена на 160-годишнината от рождението на Джузепе Верди, организираха снощи във Велико Търново Клубът на културните дейци и окръжната библиотека „П. Р. Славейков“.

„ЕСЕНЕН БЪКЕТ“ — концертна вечер, на която полковник Пародкин от Съветската армия говори за героизма на съветските народи в Отечествената война на СССР, организира снощи във Велико Търново Домът на народната армия.

Днес
ни
гостува

ПЛОДОВЕТЕ НА НАШАТА ДРУЖБА

През последните години се утвърждава и разширява на шата сръдечна дружба с кооператорите и механизаторите от ТКЗС „Мичурин“ — гр. Стржижца — Великотърновски окръг на Народна република България. Наши делегации гостуват у тях, а техни — у нас. Тези срещи преминат в изключително топла и сръдечна атмосфера. На тях ние обменяме опит в социалистическото строителство.

Лично аз два пъти посетих Народна република България. И всеки път се връщах у дома, обогатен с опита на българските приятели, пренасях от тях онова, което ми се струваше най-подходящо за приложение при нашите условия. Първото и, според мене, най-главното — това е напояването на земята. У нас средногодишното количество на валежите е 450—500, а у тях 650—700 литра на кв. м. Но независимо от това, повече от половината обработваема земя в кооператива, с който то дружим, се напоява.

Изкуственото напояване на земята не е новост за нашата страна. Но нашите проекти, не знам защо, не се заемат с голяма охота и бавно проектират стационарни подземни системи за напояване. Ние се възползвахме от опита на българските приятели и приложихме техния

опит за нашия колхоз. Построихме закрыта напоятелна система и вече използваме част от нея.

Строителството на системата продължава. Скоро ще бъде децусиран действителен вторият етап, в резултат на което площта за напояване ще се разшири до 4000, а в края на петилетката — до 6000 декара. Какво ще ни даде това? При всякакви природно-климатически условия от земята под напояване ние получаваме един и половина — два пъти повече от площите, които не се напояват. Например, през 1972 г. на площ от 1140 декара под напояване получихме средно по 4520 кг за харно цвекло. Разходите за построяването на напоятелната система на първия етап общо 150 хиляди рубли за три години се въстановиха напълно.

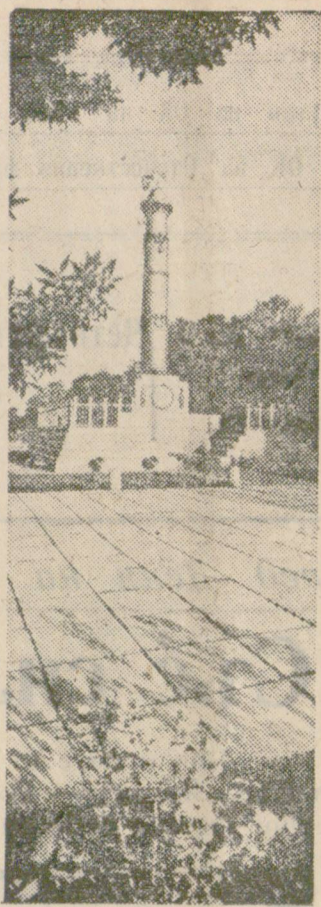
Харесаха ми в България селските къщи. Аз помолих да ми осигурят проекти. Българските другари се отозваха на молбата ми. Сега с къщи по български проекти е изстроена цяла улица в с. Княшовка и в чест на съвместно скрепената с пролятата кръв дружба между съветския и българския народ, ние я нарекхем „Великотърновска“. Изграждането на такива домове по български образец продължава.

Не веднаж на нас ни гостуваха българи. И всякога програмата на тяхното пребиваване ние обмисляхме в детайл, щото от тяхното посещение те да извлекат максимална полза.

Когато бях в Народна република България, аз винаги тегло разглеждах всичко и обмислях, какво биха могли да научат нашите приятели от нас. И дойдох до извода: от нас те могат да се научат за рационалното използване на новите селскостопански машини. В частност българи те малко са запознати с комбинираното използване на машините, особено при прибирането на захарното цвекло. Те още не разполагат с достатъчно такива машини и механизми. Българските другари съвременно ни благодариха за съветите, за наученото и вече не веднаж се ползуваха от нашия опит.

Такива са плодотворните сърдечни и братски дружески отношения с българския народ, с кооператорите и механизаторите от ТКЗС „Мичурин“ във Великотърновски окръг, които с всяка измината година крепнат и се разширяват.

И. ИНЗИК
герой на социалистическия труд,
председател на колхоза „Червона Украина“, Гадяцьки район

Паметникът на Славата в центъра на град Полтава

ГРАД НА МЛАДОСТТА

Комсомолск — това е най-младият град в областта. От неговите 30 хиляди жители, повечето от половината са младежи. Който не е бил тук преди 11 години, не може да си представи околните места. Там, където някога се простирало голямо степ, където на самия бряг на Днепр-Славутич се трупаха пясъци, израсна град-красавец. Тогава беше положена първата тухла в първия нов жилищен дом и се чу първият възглас на новия рудник.

От тогава до днес неузнаваемо се измени нашият Комсомолск. Обкръжени от млади строителни топки, израсват съвременни модерни сгради и съоръжения. Всеки месец те се увеличават. През последните три години жителите на града получиха 55 480 квадратни метра жилищна площ. Само през миналата година отпразнуваха влизането си в нов дом 635 семейства. Трудно е да се изброят всичко обновяващо града на младостта — културно-просветни заведения, търговски предприятия и такива за обществено обслужване.

Най-главната грижа на градския съвет на депутатите на трудещите се, на цялата

общественост е създаването на най-добри условия за възпитание на бъдещата смяна на рудничарите и строителите. Аз говоря за децата, за нашите младежи. За тях са открити две просторни училища. Тази година прие свои те питомци ново средно училище, построено по съвременни проекти, със спортна зала и плавателен басейн. На разположение на младите работници и вечерно училище, градско професионално-техническо училище № 8, техникум № 3. Бъдещите специалисти по рудодобив се учат в техникум по минно дело. Не забравяме ние и младите поклонници на музиката. За тях е открита музикална школа и студия.

Трудещите се на Днепровската магистрала и техните семейства има къде да прекарат своето свободно време в празничните дни и свободното. У нас има 7 библиотеки, кинотеатър „Юност“ клуб „Рудничар“ и „Строител“.

Десетки висококвалифицирани медицински работници се грижат за здравето на жителите на града. В града има две поликлиники, болница, са неспадания, бърза медицинска помощ, две аптеки.

Непрестанно се разширява мрежата на търговските заведения. В града има около 20 търговски магазина, кафе, ресторанти и 11 столове за обществено хранене. Любима стана на комсомолците книжарницата, в която има богат избор на книги. Само за последните две години бяха построени нови магазини за хранителни стоки „Южний“ и „Централний“, универсален „Комсомолский“, а също така и столова на улица „Рудничар“. Скоро ще влезе в строй магазинът за хранителни стоки „Чайка“. Строи се магазин за промишлени стоки на улица „Молодожница“ и ресторант „Славутич“. Влязоха в строя и няколко обекта с битово предназначение и по-точно дом за услуги „Кристал“, работилница за сувенири, две пощенски станции, пощенско отделение на Днепровския руднообогатителен комбинат, служба, Комсомолскгоргаз, радиовъзел и др.

В града се прави всичко, щото неговите жители добре да се трудят и да живеят спокойно.

Нашият град е разделен на седем микрорайона. Във всеки от тях има депутатска група. Народните избраници стават инициатори на много полезни дела. Те организират населението за участие в благоустрояването на улици, градини, площи и детски площадки, поддържане на чистота и ред. Във връзка с широките подредени улици и вятърна акуратно подстригани зелени площи, стройни дървета, асфалтирани платна и тротоари.

Много усилия полага членът на изпълкома, багеристът от Днепровския руднообогатителен комбинат Фьодор Никифорович Журавел за селището Золотнище, което е един от микрорайоните на града. В този микрорайон добре работи домовият комитет, създадени са детски площадки в дворовете, посадени са много дървета и храсти. С голям авторитет се ползува депутатът Владимир Васильевич Мосин, машинист-инструктор в Днепровския обогатителен комбинат. Ръко

водната от него постоянна комисия по търговията и общественото хранене подготвя заседания на изпълнителния комитет няколко актуални въпроса, провери санитарното състояние на много магазини и бюфети, решително се бори с нарушителите на реда в търговското обслужване.

Активно работят и народните избраници лаборантката от обогатителния комбинат Мария Петровна Брилевская, юристът на отдела за работническо снабдяване на комбината Надежда Федоровна Ляшенко, старшата медицинска сестра в градската болница Екатерина Симеонова Ганюна, бригадирът на арматуристите от управление „Помстрой“ на тръста „Кременчугстрой“ Иван Данилович Петлюх, машинистът на сепараторите в обогатителния комбинат Райса Михайловна Ганус, учителката от 21-о училище Светлана Николаевна Васева, мазачът от строителното управление „Жилстрой“ Виктор Иванович Логвиненко и много други. Те правят всичко, за да става все по-хубав градът на младостта на Днепр, още по-пълнокръвен да бъде животът на неговите жители — рудничари и строители.

М. ПЕТРОВ
председател на изпълкома на градския съвет на депутатите на трудещите се в Комсомолск

Полтавският завод за електрически инструменти е един от най-големите в СССР. Тук комсомолката Людмила Петрова е между първенците в производството.

С ОПИТА НА ИЗЮМЦИ

Почти десет години укрепват и разширяват взаимно дружески връзки колективите на Изюмския и Полтавския завод за ремонт на дизелови локомотиви.

Дружбата им възниква в момента, когато полтавчани се готвеха да започнат ремонт на дизелови локомотиви. По това време изюмчани бяха известни с успешните си по ремонта на дизелови локомотиви без дотации от държавата.

Представители на Полтавския завод гостуваха на изюмчани. Проучаваха техния положителен опит и прилагали техните нови технологии. Това помогна на полтавчани за кратко време и те да извършат ремонта на този вид локомотиви без дотации от държавата.

От ремонтирането на един локомотив на месец до петдесет — ето пътя, изминат от заводския колектив за последните седем години.

Всеки месец колективите на двата завода си разменят данни за изпълнението на производствените планове, а всяка година — делегация, която правят разбор на резултатите и обменят взаимно най-новите си постижения.

Тези дни на полтавчани гостуваха изюмчани. На тях особено впечатление им направи организацията на ремонта на дизелови локомотиви ТБ-3. На нас много ни хареса техния поточен метод, структурата на бригадата и културата на производството — заяви ръководителят на делегацията иж. М. Лучанин.

Гостите разгледаха заводския музей, който разказва за вековната история на завода и написана сръдечни отзиви в книгата за посетители.

К. ПАВЛОВ

Р. АПТЕКАР

Стопани на подземни съкровища

В степта високо издигат снага сондажните кули... Те станаха неотделим детайл на полтавския пейзаж. Проучвателите на земните недра от областта сега участват най-активно в разчищането на сондажите и отговорни млади, които XXIV конгрес на КПСС постави пред геолозите в страната. Колективът на носителите на ордена „Трудово Червено знаме“ тръст „Полтавентгазразведка“ — призови по всички технико-икономически показатели набелязват задачи за първите две години на петилетката. За най-високи успехи във всеобщото съревнование в чест на 50-годишнината от създаването на СССР миналата година той получи Юбилейния почетен знак на ЦК на КПСС Президиума на Бурхонния съвет на СССР и ВЦСПС.

Окръжен от тази висока на града, колективът на тръста прие високи задължения за третата година на петилетката и с голям ентузиазъм отиде на своя труд за тяхното изпълнение. Платят за първо по-годушие бързо изпълнен предсрочно. Преизпълнен бе планът за производителността на труда. Прирастък на разкритите запаси от природен газ за този период съставлява няколко милиарда кубометра. Преизпълнен е планът за печалбата. Благодарение на подобренията организацията на работата и прилагането на нова техника и съвременни технологии с 3,5 на сто е преизпълнено задължението за скоростно сондиране.

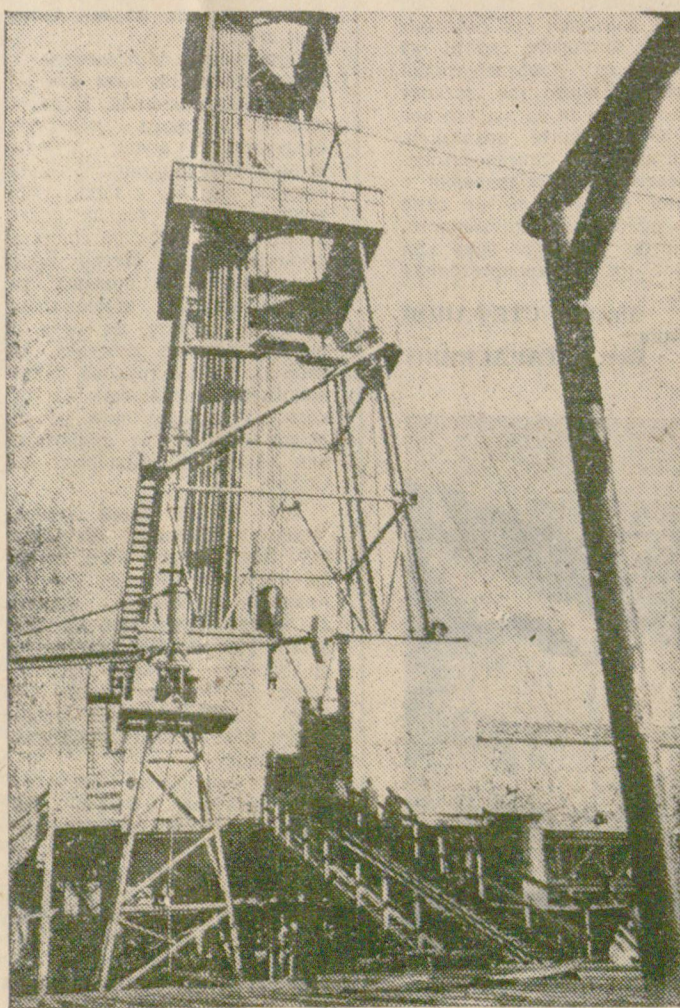
В резултат на геологопроучвателните работи са открити редица нови залежи. На

Анастасовската площадка, на дълбочина около 4500 метра избликна нефтен фонтан с дебит 40 куб. м в денонощие. На Гадяцьката площадка при сондиране на дълбочина 4800 метра бе открит газ. Неговият денонощен дебит възлиза на 900 хиляди куб. метра. Още един сондаж даде газ на Руденковската площадка.

В социалистическото съревнование за предсрочно изпълнение на плана за третата година на петилетката, сред производствените подразделения на тръста най-добри резултати постигна колективът на Миргородската експедиция за дълбоко сондиране, следва на от Опшанковската и Карловската експедиция. Образец на добросъвестно изпълнение на своите задължения показваха бригадите на майсторите-сондори, героите на социалистическия труд И. М. Колесниченко, В. Д. Яковчук, И. В. Руденко, П. В. Бойко, Н. В. Панибратец, П. Я. Демченко и много други. Техният опит изучават и прилагат всички бригади в тръста. Успешно прилагат нови методи в организацията на труда бригадата за комунистически труд с ръководител Иван Иванович Максимич. Това едно от най-добрите подразделения на новосанжарската експедиция за дълбоко сондиране.

НА СНИМКАТА: сонда №51. Тук работи бригадата за комунистически труд с ръководител Николай Сундого. Ироекната дълбочина на сондирането е 7000 метра.

Снимка: П. КЕКАЛО

Новини от Полтава

КОРЕН НА ЖИВОТА

Преди десет години в Лържавната опитна станция за лекарствени растения за първи път бе посаден женьшен. Да, женьшенът гост добре се развил и даде семена. Сега вече има цяла платнация, в която отделни корени са с тегло от по 110—120 грама. Анализът на корените, направен в Лубенския химикофармацевтичен завод, показва

че културното растение женьшен по нищо не се отличава от своите диви сродници.

Отглеждането на лекарствени растения в Лубенския район е от няколко столетия. След Полтавската битка през 1709 година, на път за Киев, Петър I спрял в Лубин, където основал първата в Украйна „резервна“ полтава аптека. Тя събирала лекарствени растения. Затова била създадена специална коман

да и уредена ботаническа градина. По-късно постепенно тази година прераснала в опитна станция за лекарствени растения и послужила като база за създаването на химико-фармацевтичен завод. Сега производствата на този завод достигна до всички аптечни управления в страната.

ЩЕ ЗАСВИРИ „ПОЛТАВА“

Художествено-техническият съвет при Министерството на местната промишленост на УССР утвърди серийното производство на модел на новия електронен акордеон „Полтава“. Такъв акордеон е изработен за пръв път в нашата страна. Специалистите подчертават неговата специална конструкция и богато звучене. На него могат да бъдат изпълнявани най-сложните класически музикални произведения.

Първата партия от акордеон „Полтава“ (630 броя), ще постъпи в търговската мрежа идущата година.

МЪГЛА И РОЗИ

За да ускорят отглеждането на обогатени рози и ценни породи декоративни дървета, ботаниците от кременчугския совхоз „Декоративни култури“ използвали изкуствена мъгла. Прилагали тази новост, цветариите съкратили много срока, за отглеждането на растенията — посадките през пролетта обогатени рози, през есента са готови за продажба.

През тази година ще бъдат отглеждани 200 хиляди фиданки.

Народни шевици

Полтавчани отдавна се славят с прекрасните си народни шевици. Фирмата „Полтавчанка“ обединява колективите на майсторите на народните занаяти в Решетиловка, Сорочинци, Лубин и Нови Санжари. Фирмата разполага със специална експериментална лаборатория, в която се разработват нови образци.

На снимката: в експерименталния цех на главното предприятие на фирмата. Тук се раждат нови модели. Отляво на

дясно: художник-моделер Галина Васильевна Лопухина, конструкторите Галина Ивановна Карпенко, Мария Алексеевна Григорян, Нина Петровна Петрушина и старши-конструкторът Александър Иванович Полтавец, председател на заседанието на художественния съвет.

Снимка: П. КЕКАЛО
Фотохроника РАТАУ

КОГАТО НЯМА ПРИЕМСТВЕНОСТ

Колективът на цеха за минерално-ватни изделия в Полски Тръмбеш — на кръстопът • „Трудното начало“ • Кой трябва да изработи технологиите за внедряването на новите изделия

Иминаха месеци, откакто строителите и монтажниците напуснаха площадките на цеха за минерално-ватни изделия в Полски Тръмбеш. Младите работници и специалисти, по-голяма част от които участваха непосредствено в изграждането на цеха, вече изработват така очакваната и единствена в страната продукция, необходима за строителството. Без спорно всяко начало е трудно, но неспирно е, когато то понякога изкуствено се затруднява. Какво имаме предвид?

Сега, когато стопаните на цеха трябва да напредват и да усилия за усъвършенстване и пълното натоварване на новите производствени мощности, хубавото начало е времето за затормозено. Вярно, в добрите намерения на новото ДСО „Балканстрой“, под чието ведомство е вече цехът за минерално-ватни изделия. То, както и ДСО „Пилмент и строителство“ (в обсега на който беше по-рано цехът), е в системата на Министерството на строителната архитектура. Това предпоставя, че има приемственост, че основните планови разчети са съгласувани, че имените класификации на производството е изяснена... Но фактът, че месеци наред редица проблеми, възникнали от тази промяна, възбуждат производствени и ръководители, че от товория представител на обединението не се задържат в цеха, буди тревога.

А сега е период когато се уточняват новите планове, разработват се мероприятия за тяхното изпълнение. В такива моменти трябва най-осезателно да се чувства необходимостта на висшестоящите органи. Засега в цеха има вече над 1000 куб. м готови изделия. ДСО „Балканстрой“ иска промяна в техните размери, не предвидени в първоначалната номенклатура, неосигуряването на пластмасата на продукцията и други непредвидени трудности, говорят, че тя все още не е достатъчна. Не е без значение и обстоятелството, че някои от разчетите, които определя обединението на цеха, са по-ниски от насрещния план на цеха. Като се вземе под внимание фактът, че и двете ДСО са в системата на Министерството на строителната архитектура, неспирно е обяснението, че едното обединение не го интересува плановите, определени от другото.

За качествата на продукцията и за нейните перспективи сме писали. Наложително е обаче да изтъкнем, че дълг е на проектантските институти по-бързо да изработят технологиите за тяхното внедряване, защото в те са в същото министерство. До сега няма рекламация от клиентите на цеха. Нещо по-вече. Изделията на цеха са близки до световното равнище, макар да не е изтектъл спокът за усъвършенстване в тяхното производство. И въпреки това складовите площи вече се задържат. Това е неоправдано даже и за окръга при наличността на две бази за техническо развитие — едната по строителството

ТЪРСЯ съдружник за строеж къща в Дебелец, „Ботев“ 45.

ПРОДАВАМ „Москвич-408“ на 30 000 км. Справка — Габрово, Механикотехникум — Любо Василев — елтехник.

ПРОДАВАМ лимониви и портокалови плодни дръвчета Велико Търново, „Гео Минев“ 40.

ДСК „ОДИХ И ТУРИЗЪМ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

НАБИРА

МЛАДЕЖИ и ДЕВОЙКИ със средно, незавършено средно и основно образование, които да изпратят на шестмесечни курсове за сервитьори в гр. Пловдив. Набира също и ПОМОЩНИК ГОТВАЧИ, които да изпратят на тримесечни курсове за готвачи в гр. Пловдив.

Справка при „Личен състав“ на комплекса, телефон 2-83-94.

3—2

във Велико Търново, а другата по строителна керамика в Горна Оряховица, при наличността на Районна проектантска организация. Новите изделия могат да намерят приложение и в Домостроителния комбинат — Горна Оряховица. С една дума пътят за тяхното внедряване безспорно има, но като че ли няма достатъчно инициатива и настойчивост у заинтересованите ведомства.

Вярно, че с помощта на Министерството на строителната архитектура, на обединенията, на БТР в страната и окръга цехът, въпреки че официално още не е приет за завършен, няма да стои на кръстопът или пред неизвестност. Контролните цифри за производствените пла

нове за следващите две години, които са определени от старото обединение, могат и трябва да бъдат увеличени. Предварителните пресметания на специалистите, въпреки недостига на около 30 души персонал, показват, че има сили и възможности.

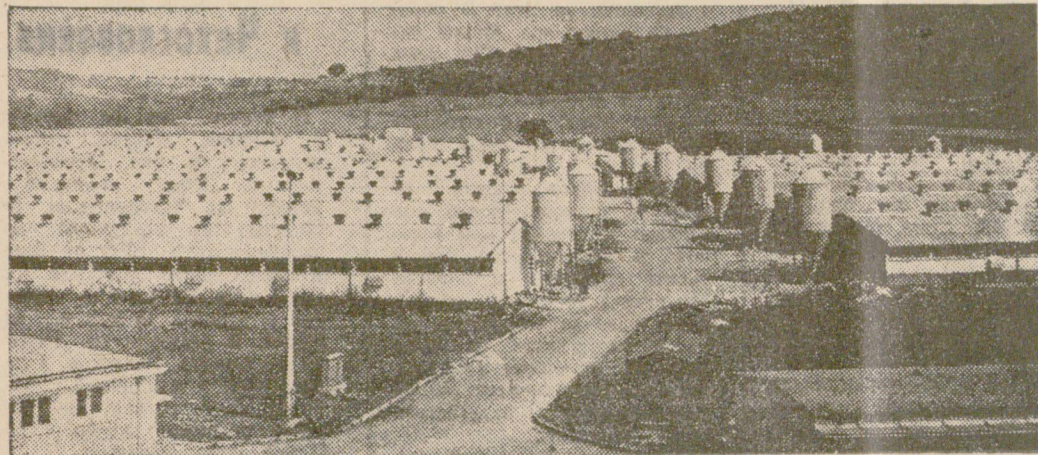
Все в този ред на критични мисли трябва да спомем, че още мундо се решава въпросът с пакетировката на продукцията, което не е без значение.

В близките месеци тези и други проблеми следва да намерят положително разрешение, за да може най-малко дният промишлен колектив в Полски Тръмбеш да заработи с ритъма на 1974 година.

Михаил МАНОЛОВ

Имат ли цена пусковите срокове

Строителната одисея продължава • Свинокомплексът край Михалци пред завършване • Нерешени проблеми в телеугонителния комплекс в Шемшево

Общ изглед от свинокомплекса край Михалци.

Основната задача, която се решава сега в окръга в областта на животновъдството, е неговото преминаване на промишлени основи. В изпълнение на приетата програма на 30 септември тази година трябва да влезат в действие три от най-крупните обекти — свинокомплексът край Михалци и телеугонителния комплекс в Шемшево и Хаджилитово. Строителната одисея и на трите животновъдни предприятия е известна — редяха се обещания след обещания, после се намираха куп „обективни“ причини и в резултат един пусков срок замества друг. Така се стигна до последната дата — 30 септември, когато и трите обекта трябва да влязат в експлоатация. Трябваше, но не влязоха. А положението на телеугонителния комплекс в Хаджилитово е направо по-вече от тревожно.

Свинокомплексът край Михалци, е в предпословно състояние — последни бодяжиски работи, почистване. Строителните бригади на Иван Колев, Митко Минев, Ангел Андреев, които са тук от първата копка, бързат с довършителните работи. И като че ли влизането в експлоатация е въпрос на дни. Но дали ще е така?

На обекта все още се чака 400 бетонови корита, които трябва да се произведат от Домостроителния комбинат в Горна Оряховица. Първоначалният срок за тяхното предаване е бил краят на август, след това 20 септември, но не са дошли и сега, до средата на октомври. А нима времето си тече и все по-назад остава онзи ден, когато трябва да се пререже лентата на свинокомплекса.

Телеугонителният комплекс в Шемшево единствено даване основание, да се очаква спазването на пусковия срок. Уви, 30 септември отдавна мина, а обемът на работите, които се тава да се свършат, съвсем не е незначителен. Длъжниците на обекта са много, но на първо място трябва да се постави „Благоустройствени строителни“ — Стара Загора, чиято незаинтересованост към съдбата на комплекса е посло вична. И сега никой не може да каже колко време ще е нужно на този подизпълнител да доведе докрай започнатото, при този темп на работата. Задълженията имат обаче и други — „Сградострой“, „Ремонтстрой“, „Водострой“, „Промкомбинат“, Междуклоперативното предприятие за ниско строителство, всичките от Велико Търново. Техните

задължения са така обвързани, че не е никак непероятно, както става и досега, да си прехвърлят вината един на друг и в края на краищата хубавото време да бъде загубено за работа. А за всички е ясно, че без ускорени темпове няма на какво да се разчита.

Не може да се отрече, че дните на обекта сега са го рещи, че се бърза повече от всякога. Но на неговите стопани — ДЗС — Велико Търново и АПК „Трифон Сарафиев“ — може да се зададе един въпрос: „Не закъсня ли тяхното старание?“

Бригада за пример

Зеленчукната бригада в с. Неда, с ръководител Александър Герчев, постигна хубав успех — за девет месеца беше изпълнен годишният производствен план. Произведена е селскостопанска продукция за 71 000 лв. и се очаква презпълнение с около 10 000 лева.

Това ралващ резултат бригада постигна благодарение на добрата организация. Кооператорите проявиха високо съзнание и през целия летен сезон се трусиха при удължен работен ден. Стопанската сметка, която се прилага в бригадата, също има заслуга за грижливата и качествена работа.

Божан ГЕОРГИЕВ

Фабрика „Първи май“ — Велико Търново

търси

да назначи комарски работници.

Заплащане съгласно сделно-премиалната система.

3—3

МУ „Газстроймонтаж“ — район Горна Оряховица

набира

кадри за изпращане на обучение — курс в монтажна школа град Русе по следната специалност: ЕЛ. ЗАВАРЧИЦИ — 15 души Желателите да са на възраст от 17 до 40 години. Курсът е тримесечен. — безплатна храна, квартира, работно облекло. — заплащане стипендия в зависимост от семейно положение.

След завършване курсистите са длъжни да работят 3 години в системата на ДСО „Монтаж“. Желателите да завършат курса да се явят в МУ „Газстроймонтаж“ за допълнителни пояснения и подадат молба.

Срок за записване 15. X. 1973 г.

Справка — „Личен състав“, телефон 4-18-92.

С по-високо самочувствие

Колективът на ТПК „Обединение“ е едно от петте предприятия в Свищов, което извоюва правото си и от 1 октомври премина на петдневна работна седмица. Това хубаво начало стана повод за ново разгръщане на силите в социалистическото съревнование. Презпълниха деветме

С изпълнен годишен план за изкупуването

Плодотворна е тази година за колектива на потребителната кооперация в Драганово. При годишен план 837 тона вече е изкупуена 781 тона селскостопанска продукция. Особено добри са резултатите за краставниците — при план 60 са изкупени 137 тона и за зедето — вместо предвидените 110 са изкупени 217 тона. С 1360 кг е презпълен и планът за меда. Събраните през деветмесечното 789 000 яйца са само с шест хиляди по-малко от запазваните за годината, което показва, че и при тях се очаква значително презпълнение.

Владимир ПЪРВАНОВ

сечния си план, работниците използват нови резерви за запазване досегашния темп в борбата за ритмична производствена дейност, стремят се намаленото работно време да не се отразява на качеството на шивашките изделия и услугите на населението.

Наскоро бе приета голяма поръчка на предприятие то за зърнени храни за ушиване на 100 000 амбалажни торби. Необходимите около 200 000 м тъкани вече са до ставени. Допълнителни възможности за по-високо изпълнение на насрещния план бяха открити и в химическия комбинат „Свилоса“. Кооперацията пое задължение да ушиве в срок 20 000 амбалажни платна за бали.

Водушевени от голямата придобивка — сред първите да преминат на намалена работна седмица — производствениците сега се трудят с по-високо самочувствие. Всеки ден трудовите колективи отчитат средно презпълнение на дневните планове. Отново за високи успехи в съревнованието докладват работниците от отделите „Мъжка поръчка“ с отговорник Иван Лазаров, „Горно дамско облекло“ с отговорник Васил Чайкин и колективът на цех „Ишлеме и услуги“ с началник Димитър Якимов, който организира допълнителното производство на амбалаж.

Първата петдневна работна седмица премина успешно. След двудневен, пълнощен отпих, в понеделник шивашите застанаха бодри край машините, устремени да произведат до края на годината надпланова продукция за повече от 270 000 лева.

Ангел СТОЯНОВ

Разширяват услугите

Клонът на фабрика „Свежест“ в Павликени е създаден преди шест години, половината от техниката му вече е обновена по-ефективна. Сега клонът обслужва цялата бивша Павликенска околия. Отдавна тук се приемат поръчки за трите вида услуги — обикновени, бързи и експресни.

За своевременното обслужване на оправдаващите се от селата, специална кола редовно обхожда пунктчето. А това, както и високото качество на работата привличат нови и нови клиенти.

Атанас ПАСКАЛЕВ

Качеството на по-високо равнище

Неотдавна в Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново се състоя съвещание по проблемите на качеството на продукцията в предприятията на окръга от системата на ДСО „Изот“ — Завод за автоматични весни — Лясковец и Завода за запаметяващи устройства. Обсъдени бяха въпросите по състоянието на качеството на изделията в двете предприятия и бяха наредени мерки за негово подобряване през 1974 година.

Съвещание под лозинка „Качеството — на по-високо равнище“ бе проведено и в предприятията от системата на ДСО „Балканка“ в окръга. Подобни съвещания ще се състоят още в предприятията на хранително-вкусовата промишленост, дърводобива и дървопреработването, промишлеността за строителни материали.

(Соб. инф.)

Решителни дни

Вниманието на кооператорите от ТКЗС — Обединение е насочено към прибирането на реколтата и към септември.

Промислената бригада вече е прибра по-голямата част от царевичната. Подготвени са за септември 15 000 и са за септември 10 600 дка. Освобождаването на площите и тяхната подготовка върви ритмично и това ще даде възможност есенната септември да завърши навреме.

Това, което буди тревога в Обединение е изваждането на захарното цекло и брамето на домовете. Затова в помощ на градинарите за прибирането на домовете се изпращат кооператори от другите производствени единици и от битовия комбинат в селото. Редовно идват помощници и от великотърновските предприятия „Сърп и чук“ и „Емил Попов“.

Йордан КАРАНЦАЛIEB

СПОМЕНИ ЗА МАРКО МАРЧЕВСКИ

— Само след пет дена ще бъдем във Варна — казал им той.

— Ще се върнем — отговорил Георги — когато настъпи революцията в България и Цанков няма да е между живите.

— Фанатизи! — казал капитанът. — Времето на революцията отдавна е минало.

Обърнал се към брат ми и добавил:

— Ти си човек интелигентен, живял си в София, ходил си в „Паризана“, танцувал си може би в „Империал-Диле“, а сега бос ходиш по мраморните калдъръми на Сирос и все още не си поумянал. Това вече не го разбирам.

На другия ден българските емигранти се сбoguвали с капитана, парахолът направил полукръг в пристанището и потеглил в посока на Дарданелите, към Цариград.

Един ден брат ми и Георги Митев отишли да работят по ремонта на един голям кораб. Той работел във на корпуса и с чукче очуквал старата боя. Не изтраял на горещите слънчеви лъчи и помолил Георги, който през това време работел вътре, в дъното на кораба, да си сменя местата. Рязката температура се отразила зле върху здравето на брат ми. Заболял тежко. На другия ден го откарали в болницата, където няколко денонощия прекарал в безсъние. Когато го изписали, той едва пристигнал в полицейския участък и легнал на шиментовата тераса. Между емигрантите — оживление и смут. Смятали се какво да правят с него. Между тях имало един, който се разтичал и му издействувал да лежи в една тъмна арестантска килия с дървен под. Същият намерил овча кожа и го завил с нея. Поръчал на кафежията да му донесе горещ чай с коняк и постоянно го наглеждал.

— Хайде, оздравяй, че дълъг път ни чака. Скоро заминаваме за Съветския съюз — му казал той.

След няколко години, когато двамата се срещнали отново в Москва, Марко Марчевски разбрал, че това бил Петър Ченгелов, любимецът на пловдивските работници.

БЯГСТВОТО ОТ ОСТРОВ СИРОС

Българските политемигранти в Съветския съюз събрали помежду си доста голяма сума и я изпратили на нашите

политемигранти на остров Сирос, за да ги подпомогнат. Сумата получил Петър Ченгелов. Той я поделил помежду им. Понахранили се, пооблекли се по-прилично и решили да бягат от острова.

Петър Ченгелов заминал тайно за Атина, за да се свърже с МОПРА (Международна организация за помощ на борците-революционери) и да уреди заминаването им в Съветския съюз. Когато се върнал отново в Сирос, останало най-важното — да избягат. Не било лесно да избягат от едно място, заобиколено отвсякъде с водите на Егейско море. Бягството се подготвяло тайно от гръцката полиция. Тя познавала емигрантите и никой не смее да отиде на пристанището, за да извади билети за парахода. Петър Ченгелов отново се явил на помощ. Той се познавал с гръцки моряци-комунисти. Един от тях им наредил билети и им казал да го чака в десет часа вечерта, във от града, до морския бряг. Точно в уречения час той пристигнал с една лодка. Всички мъжличиво се накачили в нея и доплували до парахода. На другата сутрин слезли на пристанището в Пирея, а от там с влак в Атина. Тук дълго се лутали, докато намерят нужните им хора, които ги отведи на пристанището, настанили ги в съветския кораб „Батуми“, който на другия ден вечерта вдигнал котва и заплавал към неогатната съветска земя.

В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В края на месец септември 1925 година получихме в къщи писмо от брат ми. Голяма беше изненадата ми, когато прочетохме, че е избягал от остров Сирос и пристигнал в съветската страна в град Новоросийск, а от там със същия параход — в Одеса. Живее в дома на политемигранта на ул. „Ласал“ №6. В писмото имаше снимка на българските политемигранти. Между тях познавах двама на един мой учител. Казваше се Денчо Стойчев Славов от село Ганчовец. Марко Марчевски и Денчо Славов се познаваха още от България. Тяхната революционна дейност отново ги събра в Одеса. Двамата дълго време живяха и работиха заедно в различни градове на Съветския съюз. Денчо Славов имаше щастие да се завърне в България. Попречи преждевременната му смърт.

След два месеца престояване в Одеса, брат ми заминал на работа в град Плевна. Работил и в град Кузнецк и

други градове в Съветския съюз, докато отишъл в Ленинград. Станал репортер в ленинградския вестник „Вечерняя красная газета“. От началото на 1929 година до края на 1933 той работил в Харков, тогавашната столица на Украинската ССР, като редактор на българския сектор на Госнаимениздат. Там се печатаха на български език вестник „Колективист“ и сп. „Бъди готов“. Тук той издал пет книги на български език — повести и разкази — две от които били преведени на украински и руски, с предговор от известния наш публицист и литературен критик Георги Бакалов, който по това време бил в Москва. Завършил задочно литература, брат ми една година беше аспирант по литература в литературния институт „Барс Шевченко“. Беше преподавател по история на българския литературен и журналистически институт в Харков.

В СССР той издале доста книги. Един от тях ми прати и аз ги получих, но други не стигнаха до мен. Околийският управител в Дряново нареди да ги конфискуват.

Някои от книгите, които издаде в Съветския съюз, бяха: „Страната на розите“, разкази, 1932 година. „Червеното знаме“, разкази 1932. „На гурбет“, разкази, 1932 год. „Врагове“, роман, 1930 година. „Арест и освобождение“, 1931 година. Последната е преведена на френски език.

ЗАВЪРШАНЕ

В една зимна нощ, в началото на месец януари 1934 година, след полунощ, когато Марча беше потънал в дълбок сън, кучето в двора силно залая и ме разбуди. Ослушах се. Чух новешки стъпки да скършат по снега в уличката край нашата къща. Стъпките спряха пред портата. Нещо тупна на двора. Кучето още по-яростно залая. Стъпките отново заскърчаха по снега, отдалечиха се и заглъхнаха в нощната тишина. Кучето престана да лае. Помислих, че закъснял съм минава, посрбнах си е и затова дражни кучето. Отпуснах се и отново заспах. Не ми на много време и мама, която спеше в същата стая, с тих тревожен глас ме събуди. Тя беше се изправила до прозореца и гледала към двора.

(Следва)

СЪН И БУДНОСТ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Откъдето и да вземете пътя Велико Търново, трябва да поспрете и да наситите погледа си с панорамата на тоя град, който изниква пред вас като дантеско видение. Река Янтра е изорала великански бразди в каменистата гърба на ниската планина, по си е пробивала път така трудно, че е била принудена да се вие като настъпваща змия. Превърнала е хълмовете в някакви скални филлигран, чийто резбар е ваял своето украшение през стотици хиляди години. Когато се е повила човешката ръка, тя просто е грабнала от природата това украшение, инкрустирала е в него крепостни стени, къщи, мостове, църковни кубета и камбанарии. Всичко то се е споило, сляло се е в нещо чудновато. Странен вилнообразен апофеоз. Изниква от реката, поистине, мостове над нея, отвесите, които е издъбала, отраженията на хълмовете в бавните й води, вировете, събрали тук и там, да се огледат причудливата природа и човешкото въображение, надвисналата водопадна зеленина, къщите, надигащи, тичащи, скачащи, прескачащи се по зигзаговите хълмове, каскадата на червени те им покриви — всичко то ва е неописуемо.

Единствен средновековният човек, принуден да търси за крила от себеподобните, е могъл да избере такова място за поселище. И може би Велико Търново е средновековен сън, който трае и до днес. Градът е израсъл от сборището, наречено Асенова махала, и е цял като огромна китка по хълмовете на река Янтра. Момината крепост, Света гора, опасани от Янтра и от крепостни зидове. Или обратно, израснал се е може би като през фуния из тия царствени хълмове към Асенова махала, чийто църкви и къщи са блестяли с многоцветието на своите тремове, куполи, звънари.

Човешките драми са амалгамирали природните прищевки. Кое е декор, кое е действо тук? В 1185 година победилото въстание, водено от братята Петър и Асен срещу двукровния византийски поробител и градът станал столица на Втората българска държава: представям си френетичното ликуване на търновци по каменистите улици, кърпащи от тропот на конете, от звън на оръжия и човешка песен. В 1278 година крепостта отворила порти, за да влезе с войските си водителят на първата в Европа противофеодална селска буна, пастърът Ивайло Бърдоква; каква странна епопея, мимолетна, но смайваща със своята екзалтация. В 1393 — след тримесечна съпротива, поддржана не от пълководец, а от книжовник, от патриарха на българската църква Евтимий изгладнелият град се предал на османците, които подложили на сеч знатните търновци и пресекли един духовен възход, за ченат, за да превърне Търново в българска Флоренция. После настъпило петвековно миг — второто, страшно, през което тоя безялан град се вдигнал на бунт нерешително: 1403, 1595, 1700, 1835, 1856, 1862, 1876. Едва ли не всяко поколение (а по някога били и синовете наедно), се възправяло, за да бъде повалено в кръв. Целият този многовековен епос е пред очите ви — в останките на дворецете по Царевци и Трапезица, в гниещата старинна църква, в ромоната реката, в изтръпелите настилки по книжовническите стръмни улици, във веещите и едновременно тъжни тремове на къщите.

Най-после дошло Освобождението. На десети февруари 1879 а в сградата на бившия турски коняк — строен от пътя на архиепископ Калоян Фичето — било свикано Учредителното събрание, за да изработи и приеме новата конституция, наречена вече Търновска. Двадесет години по-късно — какво е дълга тук-то родина се тържествува? В лозето на Никола Габровски край града била устроена от Димитър Благоев тук-то социалистическа ерепа.

Река Янтра чертала меандри по свои хилядолетни пътища. Давна, историческа нота за мястото по течението на реката. Некога била мощна, сечена от разни владетели, са измислили тук и там из развалините на тая скъпа съвременна столица. Монетите свидетелствуват за всичко — и

за ведичне, и за благоденствие, и за култура. Тия пратеници, които носят образите на владетелите, са техни посланици стотици години по дирта. Идете в църквата „Свети Димитър“, където братята Петър и Асен обявили независимостта на Втората българска държава. Идете в църквата „Свети Петър и Павел“, която Иван Асен-Втори построил през 1230 година за спомен от победата си при Косовицата. Идете в близкото Килдифарево, където Теодосий Търновски основал духовна школа, която в средата на четиринадесети век наброявала близо петстотин ученици от българско, влашко, сръбско и киевско. Русия (за онова време такъв брой ученици е нещо твърде внушително; университетите в Болоня и Париж имали ли са тогава толкова студенти?). Идете в манастира „Света Троица“, където патриарх Евтимий на свой ред поддържал школа и създал правописни правила, покровителствували от царя и приети от всички, които се занимавали със славянобългарска книжнина: не само в пределите на страната, но и в Света гора и Гърция; в Теодосиевата и Евтимиевата школа нарасли кижовници като Кириак Киселки, Григорий Камбалак, Поф

Бдински, Исая Серски, Димитър Кантакузин, Константин Костенечки. Идете най-после в Преображенския манастир, където са се възпитавали възрожденските дейци Матей Преображенски и поп Харитон, а Захари Зограф и Станислав Доспевски са рисували фрески и икони. И не пропускате да спрете при белия каменен паметник, който то ва е — не, шепти, толкова е скромна — за прекрасната смърт на Бачо Киро.

Сега Велико Търново е преминало годишно над половин милион поклонници, дошли от всякъде, за да изживят своето родолюбие и да устроят празник за очите си. На всеки кижовник, великотърновец се падат десет души почитатели на родния му град, тона е за за виждане. За замиждане, и това, че след пет и половина столетия църквата и Велико Търновският университет. На ум и разум — нека кажа по ентимически — се учат студенти, които скоро ще станат една пета от населението на града. Да съм млад, бих желал, да съм кучо, разплакал публиката.

Завършил класа на Боян Давидовски, младият актьор де ботира на великотърновска сцена през 1971 година в ролята на Кощей от „Мътият“ на Георги Караславо. Следват Доктор Соколов от „Под игото“, Андрей от „Сватбено пътешествие“, възлови роли в „Кани и магьосник“, „Малките трагедии“ на Пушкин, „Чинчилино“, идва и чудесно зачитаният об раз на Генери от „Младже нецът“ на Емил Манов.

Всяка следваща роля знае нещо ново в творческия живот на актьора. Борбата за нейното престъвяване е в самия него, в утвърждаването й.

Трудно е да се определи върхът в краткия и интересен творчески път на младия актьор. Може би това е Генери, веселият търсач на истината и щастие, пряк и активен в противостоенето си. А може би този връх е в ролята му от първата постановка за сезона на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — „Най-голямата лъжливост“ от Богдан Глогински. Това е пи

Боян БОЛГАР

Свеж поетичен кълн

След тихо почукване в редакционната ни стая влезе стройно нежко момиче — ученичка. Съвсем плахо и дори стеснително то подаде ученическата тетрадка с молба да прочетем стиховете и кажем мнението си за тях. Покахиме момичето да седне, но го, като погледна, се извърна и с едно тихо „дovиждане“ отвори вратата и си отиде.

Рядка постъпка за наш

Разтворих тетрадката. Стиховете издаваха един

чувствителен човек, който гледане умърено на живо тълкуваше неговия смисъл. В тих имаше несръчност, неовладяна техника и заедно с това опит да види със свои очи света, своеобразна атмосфера.

Много бихме искали еди на десетокласничката от Втората гимназия — Велико Търново Мариета Ботева да ни изненада с новия, още по-избистрени и свежи стихове.

На добър път! Христо МЕДНИКАРОВ

Ръцете на грънчаря

Две ръце до лакти в глина в skutа скръстени не спират. Ваят с обич ръцете в вази, и стомни, и канни. После жадно рисуват и двете с цветове от дъгата съборани. Със червено — от макове взето, върху стомните цъфват лалета, със зеленото на дърветата, със жълтото на житата и със синьото на синевата изплетат те чудни плетеници. Грейва глечта с младежки зеници. Не, не от глина са ръцете — от чисто злато са и двете.

Чакай, докато окапят листите. Чакай, докато узреят мислите. Чакай, ако искаш да дочакаш истини, като есенните виро избистрени.

Мариета БОТЕВА

В очакване на нови срещи

Актьорът Васил Банов не е от кой знае кога в нашия театър, но е твърде популярен и очакван на сцената.

С него се среща както с хиляди други хора по улици, забравяни в ежедневието, отминаващи, а той върви край теб, погледът му попи ва движението на човешкия поток.

Къде е човекът, актьорът? Той познава всеки твой труд ден, ментите и тревогите ти, а ти?

Виждаш го на сцената от тъмнината на една огромна зала, възприемаш резултата на неговия труд, начинай и пътят до него са ти неизвестни, а често и не те интересуват особено. За тебе той е образът, в чието осмисляне проникваш и изживяваш заедно с това своето естетическо възприемане на понятията театър, изкуство.

Васил Банов. Един час преди репетицията, в който се мисли да проникнеш в мислите, чувствата, бита на актьора. В очите, пресъздали на сцената жизнеността на поредица герои, искри неприкосновеността в борбата за дламо изкуство. Виждаш младежа „бунтар“, търсещия, искащия твоя съвременник.

Пътят към ВИТИЗ. Много труд и много талант, с импулса на един кучо, разплакал публиката.

Завършил класа на Боян Давидовски, младият актьор де ботира на великотърновска сцена през 1971 година в ролята на Кощей от „Мътият“ на Георги Караславо. Следват Доктор Соколов от „Под игото“, Андрей от „Сватбено пътешествие“, възлови роли в „Кани и магьосник“, „Малките трагедии“ на Пушкин, „Чинчилино“, идва и чудесно зачитаният об раз на Генери от „Младже нецът“ на Емил Манов.

Всяка следваща роля знае нещо ново в творческия живот на актьора. Борбата за нейното престъвяване е в самия него, в утвърждаването й.

Трудно е да се определи върхът в краткия и интересен творчески път на младия актьор. Може би това е Генери, веселият търсач на истината и щастие, пряк и активен в противостоенето си. А може би този връх е в ролята му от първата постановка за сезона на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — „Най-голямата лъжливост“ от Богдан Глогински. Това е пи

ФИЗКУЛТУРА • МОЗЪК • ТУРИЗЪМ

Борба

Младежите от Велико Търново — четвърти в страната

Васил БАНОВ в ролята на Председателя „Пир по време на чумата“ от „Малките трагедии“ на Пушкин.

еса, която би предизвикала различни мнения и оценки. В атмосферата на един затвор пред нас се поставят болезнени въпроси на нашето ежедневи. Може ли един съден да получи партийен билет? Има ли гаранция човешката добродетел? Необходима ли е гаранция за нея? В образа на затворника Манов актьорът разкрива една сложна психология и позиция, които те дълбоко да се замислиш върху състоятелността на неговата лична прав да.

Васил Банов е един от малкото актьори, които под чертано се стремят към нещо ново в академическия уставените средства и похвати за пресъздаване на образа. Характерно за него е, че той търси постигането на функционално подчинена на върху задаката на спектакъла експресивност за въздействие върху публиката.

Най-близки до натура на Банов са образите на нашите млади съвременници, дръзки, честни, неспиримими врагове на еснафщината, възкаслени към себе си, в сели, понякога „малко дудли“, но мъдри и в буйство то си.

Пена МИХАЙЛОВА

Уредбите—помощна форма на обслужване в музеите

Намалява напрежението в музейните зали на Велико Търново. След динамичните летни седмици, свързани с посещането и изпращането на множество чуждестранни и български туристи, сега пред музейните експонати се срещат предимно ученически групи екскурзанти. Тяхното хубаво впечатление зависи до голяма степен от отношението на музейните работници. А те не винаги успяват да се справят с числеността на посетителите.

В музеите на Велико Търново ме доведе интересът към една нова техническа форма, свързана с обслужването на посетителите. От няколко месеца като помощник на екскурзоводите работи автоматична уредба.

Малко популярна като форма у нас, такава уредба е монтирана вече в три великотърновски музея — Окръжния исторически музей, Музея на Възраждането и Музея на революционното движение. Изработена от МЕИ — Варна, тя дава възможност да се слуша информация за най-важните моменти в експозицията. На управленческото табло могат да се подбират желаните езици — български, руски, немски, английски. Тъй като уредбата се използва донякъде все още експериментално, записи са осъществени единствено на български или руски (Окръжен исторически музей).

Целта е беседите да бъдат преведени и записани оригинално на съответните чужди езици. Усъвършенстваният тип уредба дава възможност наред с информационния запис да бъдат използвани предимствата на микрофона, грамофона, радиото.

Естествено е, че нищо не може да замени ефекта от живата беседа на екскурзовода, нейното въздействие, но в натоварените дни, когато екскурзоводите не могат, магнетофонната лента е добър помощник на посетителите. Тя има даже своите предимства: съчетан с подхо

дяща музика, с прочитане на важни документи и материали, записът създава емоционалност и настроение. Не може възрожденската песен в Музея на Възраждането или едно обръщение към българския народ в Музея на революционното движение да не настрои патристично за ряд на българина. И още по-пълно е впечатлението, когато тематичната беседа, записана на магнетофонната лента, се съчетае с поясненията на екскурзовода, с разказа за съвременници на събитията, ако това е възможно. Всъщност, тоя комплексен метод е вече практика за Музея на революционното движение. В дните на годишнината на Септемврийското въстание подобни разноразни форми бяха рационално използвани.

Има възможност практиката на великотърновските музеи да излезе от експеримента, да се обогатява и използва по-широко. Техниката трябва да бъде и тук в помощ — на екскурзоводите, в помощ на основната възпитателна задача на всеки музей като културен институт.

Донка ХРИСТОВА

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 11 ОКТОМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.30 — Гимнастика; 10.35 — „Ръкописът на Коперник“ — предаване за пионерите; УЧЕБНА ПРОГРАМА; 11.05 — История; 11.30 — За българско име; 11.20 — Филм за П. Р. Славейков; 11.50 — „Летнишкото съкровище“; 12.00 — „Атлас: Изкушението да се завърнеш отново“; 12.30 — Информационен дневник; 12.05 — Учен на програма (повторение); 13.00 — Новини; 13.15 — „Разходка“ — тв. посела; 13.40 — „Срещи“; 13.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Нашето интервю; 20.30 — „Младите и киното“ — разговор за антифашистката тема в българското кино; 21.20 — Народна музика; 21.50 — Кадри за горската промишленост; 22.10 — За нашето здраве; 22.25 — Новини.

В Стара Загора завършиха състезанията от тридневния турнир от последния трети кръг на тазгодишното републиканско първенство за младежи, организирано под шефството на в. „Старт“. Старопрестолният град бе представен от 15 състезатели, тъй като правилникът разрешаваше участие на повече от един състезател във всяка категория. Нашите представители започнаха схватките с голямо желание и амбиция за достойно представяне.

Отново се отличиха Димитър Стоянов, който в категорията до 68 кг, въпреки лошата контузия, се бори мъжки и в крайна сметка се изкачи на върха. Особено ценна е победата му над световния юношески шампион Тодко Христов (Хасково). Иван Марчев в категорията до 80 кг потвърди възходящата

си път на развитие и първи те четири схватки спечели по категоричен начин с туш над Ст. Стойков и Б. Еминов от ЦСКА Септ. знаме, Хр. Тодоров („Марек“) и Ст. Колев (Сливен), претърпя само две загуби и завърши на трето място.

Много добре се представиха и А. Мутев (кат. 52 кг), който също допусна две загуби и се нареди в крайното класиране на пета позиция. Добре се бори и М. Андреев (кат. 62 кг) и шестото място е хубав атестат за усърдието му в оспорваната надпревара с 20-те участници в тази категория.

Заслужава добра оценка и представянето на „тежките“ борци от „Етър“ — Ангел Владев в кат. до 100 кг се класира на IV място, а Космо Димитров в категорията над 100 кг дели IV—V позиция.

Свой дял в хубавата крап на равностметка на етърци имат и състезателите Ал. Василев, К. Борисов, П. Пешков, М. Димитров и Хр. Димитров.

Четвърто място в крайното отборно класиране (непосредствено след ЦСКА Септ. знаме, Сливен и Славия (Сф), спечелението общо за трите кръга един златен (кмс. Д. Стоянов) и три бронзови медала, още трима състезатели в почетната шестца на страната — това наистина говори за порасналите възможности на младите великотърновски борци, за упоритата и настой чива работа на треньора им Илия Чучулски.

А. ГЕОРГИЕВ

Туристически

маршрути

КРЕПОСТТА РАХОВЕЦ

В най-високата част на Арбанашкото платно се намират руините на крепостта Раховец. Изградена през V—VI век от римляните, тя е брала Римската империя от северни нашествия. Пред стените и са минавали и воювали хуни, готи, славяни и прабългари. Намерени са много белези и на тракийската материална култура. По-късно Раховец става твърдина на престолния Търновград. Истинският възход и разцвет на крепостта Раховец е бил по времето на Иван Асен II и Иван Александър, които границите на българската държава са мият от Черно, Егейско и Адриатическо море, когато е разветът на материалната и духовна култура.

Нижат се годините на успехи и постижения и заедно с нашествието на турските завоеватели идва времето на погрома на българската държава. Кога и как е паднала крепостта в ръцете на поробителите не е известно, но в тия страшни дни тя става крепост на Баязидовите гълци. Половин век, от 1393 до 1443 г. раховската крепост се населява от завоевателя и стои непопъкната, но по време на похода на полският крал Владислав Варненчик през 1444 г. тя е унищожена. Страшно земетресение разрушава до основи полусъборната крепост.

Заедно с припадната разходка през почивния ден до останките от величавата крепост Раховец ще почувствувате величето на едно минало, на което сме достойни потомци.

Иванка ПЕТКОВА

Тото ДЮЛГЕРОВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефон: главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, секретариат, „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели „Партиен живот“ — 2-40-22, „Пролетарска“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27, „Селскостопански“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-76-79.

Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново — 183/5570.

ИНДЕКС 21301